

26 § va-lagen

Fastighetsägares yrkanden om ersättningar och betalningsfrihet för kostnader för installation och drift av LPS-pumpar har ogillats efter en nytto-bedomning av va-anlutningen.

E W och M W äger fastigheten T 72:33, G S och B S äger fastigheten T 81:1, B Poch B-M P äger fastigheten T 78:1, K H och I H äger fastigheten T 17:19, L P äger fastigheten T 72:32. Ifrågavarande fastigheter ligger inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning på ön Ven. Under hösten 2002 skickade kommunen ut information till fastighetsägarna om att kommunens allmänna va-anläggning vad gäller ren- och spillvatten skulle byggas ut till deras fastigheter. Utbyggnaden utfördes som LPS-system med pumpar på fastigheterna.

E W och M W yrkade bl.a. ersättning med 1 700 kr för nedgrävning av LPS-pump och kablar samt kostnad för kablar till pump och larm samt montering av dessa.

L P yrkade ersättning med 420 kr för kostnad för elledning till LPS-pumpen och G S och B S har, liksom K H och I H, förklarat sig inte vilja betala för strömförsörjningen till LPS-pumparna.

Kommunen bestred yrkandena.

Kommunen anförde: Det var meningen att arbetet med va-utbyggnaden skulle utföras under år 2002 men upphandlingen drog ut på tiden. Från början var det tänkt att man skulle ha ett självfallssystem men på grund av hög grundvattnivå och då det är trångt valdes istället ett system med LPS-pumpar. Kommunen har svarat för kostnaderna för samtliga LPS-enheter medan fastighetsägarna får stå för kostnaderna för elförsörjningen till pump och larmenhet samt grävning för respektive pumpstation. Det var samma entreprenör som utförde grävningarna för va-ledningarna och för installationen av LPS-pumparna. Elkostnaden för LPS-pumparna är ca 50 – 75 kr per år och fastighet. Kommunen äger LPS-pumparna och ansvarar för dess underhåll.

Va-nämnden yttrade i här refererad del:

Beträffande E W och M W:s yrkande om ersättning för kostnader i samband med installation av LPS-pump och L P:s yrkande om ersättning för elkabel liksom G S och B S:s och K H och I H:s talan, vilken får uppfattas som begäran om fastställelse av att de inte skall vara betalningsskyldiga för pumparnas elförsörjning, finner Va-nämnden att kostnaderna i samtliga fall är hänförliga till respektive fastighets installationer. För sådana har fastighetsägarna själva svaret enligt föreskrifterna i va-lagen. Om en allmän va-anläggning och således inte en ansluten fastighets egna förhållanden förutsätter omfattande och dyra installationer på fastigheten, förutan vilka fastigheten inte kan nyttja den allmänna avloppsanläggningen, torde detta emellertid medföra att fastighetens

nytta av anslutningen till den allmänna anläggningen får anses väsentligt minskad. För att kompensera en sådan minskad nytta framgår av va-lagen endast möjligheten att nedsätta avgiften till huvudmannen. (Enligt några avgöranden i Miljööverdomstolen skulle även mot huvudmannens vilja compensation kunna utgå i form av direkt ersättning för fastighetsägarens kostnader för enheter som ej ingår i den allmänna va-anläggningen, se närmare Miljööverdomstolens dom 1999-05-12, DM 14). Huvudmannen kan emellertid, som i detta fall, frivilligt stå för såväl införskaffandet av pumpenheten som för dess underhåll. När så är fallet minskar givetvis grunden för att med stöd av va-lagens fördelningsregel i 26 § kompensera berörd fastighetsägare med en avgiftsreduktion. Att fastighetsägaren i detta sammanhang ändå kan få stå för en del smärre kostnader för sin installation betyder inte att denne nödvändigtvis skall ersättas för dessa med en motsvarande avgiftsnedsättning enligt fördelningsregeln. Avgiftsreduktionens storlek måste avvägas med hänsyn till samtliga omständigheter av betydelse för en skälig och rättvis avgiftsfördelning. I detta fall synes valet av LPS-system för avloppsanläggningen varit påkallat av förhållandena med bl.a. en hög grundvattennivå. Det finns skäl att antaga att en utbyggnad med ett traditionellt självfallssystem hade ställt sig dyrare. Anläggandet av självfallsservis inom fastigheterna torde också ha ställt sig dyrt då en sådan normalt måste förläggas betydligt djupare än en tryckledning för att kunna anslutas till en traditionellt utförd allmän avloppsanläggning. Va-nämnden finner, vid en avvägning av förhållandena, inte stöd för att en sådan minskad nytta av va-anslutningen skulle föreligga för sökandenas fastigheter att det finns skäl för ersättning enligt va-lagens regler eller för förklaring att avgiftsskyldighet inte föreligger för el-kostnader för pumpenheten.

Va-nämnden lämnade respektive sökandes talan utan bifall.

Beslut 2004-03-29, BVa 19

Mål nr Va 35/03, Va 42 – 44/03, Va 46/03